

रजनीपुष्पः, पुं. (रजन्या हरिद्रायाः पुष्पमिव पुष्पमस्य ।) पूतिकरः । रति राजनिर्घण्टः ।
 (पूतिकरश्चन्द्रस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ।)
 रजनीमुखं, स्त्री, (रजन्या मुखम् ।) प्रदोषः ।
 इत्यमरः । १ । ४ । ६ । (यथा, राजतरङ्गि-
 याम् । ४ । ४३३ ।
 “ततः शशाङ्कधवले सञ्जाते रजनीमुखे ।
 पाणिनालभ्य भूपालं श्यावेक्ष्य विवेश सा ॥”)
 रजनीहासा, स्त्री, (रजन्यां हासो विकाशो
 यस्याः ।) शैफालिकापुष्पम् । इति शब्दरत्नावली ।
 रजसानुः, पुं, (रज्यतेऽस्मिन्निति । रन्ञ् +
 “असानुः सहस्रान्ध्यां वधिरञ्जिभ्यां तु किदन्ते-
 रश्च ।” इत्युणादिकोषटीकाकृतसूत्रोक्तः
 असानुप्रत्ययः ।) मेघः । चित्तम् । इत्युणादि-
 कोषः । १ । १७३ ।
 रजस्वला, पुं, (रजोऽत्रास्तीति । रजस् + “रजः-
 क्त्यासुतिपरिवर्तो बलच् ।” ५ । २ । ११२ ।
 इति बलच् ।) महिषः । इति मेदिनी । जे,
 १६३ । (अस्य पर्यायो यथा,—
 “महिषो घोटकारिः स्यात् कासरश्च रजस्वलाः ।
 यौनस्वः कृष्णकायोऽथ लुलापो यमवाहनः ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ।
 त्रि, रजोयुक्तः । यथा, भागवते । ७ । ११ । २२ ।
 “तं शयानं धरोपस्ये कावेर्यां सस्यसानुनि ।
 रजस्वलैस्तनूदशैर्निगूढामलतेजसम् ॥”
 रजोगुणयुक्तः । सृष्ट्यानुः । यथा, मनुः ।
 ६ । ७७ ।
 “जराशोकसमाविष्टं रोगाघतनमातुरम् ।
 रजस्वलाभनित्तश्च भूतावासमिमं त्यजेत् ॥”)
 रजस्वला, स्त्री, (रजोऽस्यस्याः । “रजःकृष्णा-
 सुतीति ।” ५ । २ । ११२ । इति बलच् । टाप् ।)
 रजोयुक्ता । तत्पर्यायः । स्त्रीधर्मिणी २
 अथ ३ आग्नेयी ४ मलिनो ५ पुष्पवती ६
 ऋतुमती ७ उदक्वा ८ । इत्यमरः । २ । ६ । २० ।
 दुरिः ९ पुष्पहासा १० । इति शब्दरत्ना-
 वली । पुष्यिता ११ अवीरा १२ विफली १३
 निष्कली १४ । इति जटाधरः । स्नाना १५
 पांशुणा १६ । इति राजनिर्घण्टः । * । अथ
 रजस्वलास्पर्शप्रायश्चित्तम् । “काश्यपः ।
 ‘रजस्वला तु संसृष्टा ब्राह्मण्या ब्राह्मणी यदि ।
 एकरात्रं निराहारा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥
 रजस्वला तु संसृष्टा राजन्या ब्राह्मणी तु या ।
 त्रिरात्रेण विशुद्धिः स्यात् व्याघ्रस्य वचनं यथा ।
 रजस्वला तु संसृष्टा वैश्यया ब्राह्मणा च या ।
 पञ्चरात्रं निराहारा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥
 रजस्वला तु संसृष्टा शूद्रया ब्राह्मणी यदि ।
 षड्रात्रेण विशुध्यन्तु ब्राह्मणी कामचारतः ॥
 अक्रामतश्चरेद्द्वं ब्राह्मणी सर्वजातिषु ॥
 एतेन रजस्वलाया ब्राह्मण्याः सर्वैररजस्वला-
 स्यर्शं एकरात्रोपवासः पञ्चगव्यपानं कामतः ।
 अक्रामतश्चरेद्द्वं । नक्तत्रतम् । असवर्णरज-
 स्वलास्पर्शं त्रिरात्रपञ्चरात्रषड्रात्रोपवासाः ।

अक्रामतश्चरेद्द्वं । एतत् चतुर्थाहानन्तरं
 कर्मथम् ।
 ‘चाण्डालेन श्वपाकेन संसृष्टा चेद्रजस्वला ।
 अतिक्रम्य तान्यहानि प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥
 त्रिरात्रसुपवासः स्यात् पञ्चगव्येन शुध्यति ।
 तं निशान्तु अतिक्रम्य खण्डकृतम् कारयेत् ॥’
 इति वचनान्तरदर्शनात् एतत् कामतः ।
 अत्र दिनभेदोऽपि नास्ति । अत्राने दृष्टव्यः ।
 ‘पतितान्यश्वपाके च संसृष्टा स्त्री रजस्वला ।
 तान्यहानि अतिक्रम्य प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥
 प्रथमेऽङ्गि त्रिरात्रं तु द्वितीये षडहमाचरेत् ॥
 अहोरात्रं तृतीयेऽङ्गि चतुर्थे नक्तमाचरेत् ॥’
 चतुर्थेऽङ्गीति शुद्धिज्ञानात् पूर्वम् । यावः ।
 ‘रजस्वला यदा सृष्टा श्वजम्बूकखरोः कश्चित् ।
 निराहारा भवेत्तावत् यावत् ज्ञानेन शुध्यति ॥’
 अत्रापि दृष्टव्यत्कृदिनभेदव्यवस्था । दृष्ट-
 यातातयः ।
 ‘रजस्वले तु ये नार्थावन्वोच्यं सृष्टती यदि ।
 सर्वथे पञ्चगव्यन्तु ब्रह्मकूर्चमतः परम् ॥’
 पञ्चगव्यपानं त्रतरूपम् । तेनोपवासः । ब्रह्म-
 कूर्चमाह जावालः ।
 ‘अहोरात्रोषितो भूत्वा पौर्णमास्यां विशेषतः ।
 पञ्चगव्यं पिबेत् प्रातर्ब्रह्मकूर्चविधिः स्युतः ।’
 तदशक्तौ पुरायैकं दातव्यम् ॥ इति प्रायश्चित्त-
 तत्वम् । * । अन्यच्च ।
 ‘शुद्धा भक्तुश्चतुर्थेऽङ्गि असुद्धा देवप्रेत्रयोः ।
 देवे कर्मणि पत्रे च पञ्चमेऽङ्गिने शुध्यति ॥’
 इति शुद्धितत्वम् ।
 तस्यां गमने पापं यथा,—
 “प्रथमे दिवसे कान्तां यो हि गच्छेद्रजस्वलाम् ।
 ब्रह्महत्याचतुर्थीयां लभते नात्र संशयः ॥
 स पुमान् हि कर्माहो देवे पत्रे च कर्मणि ।
 अधमः स च सर्वेषां निन्दितश्चायश्चरः ॥
 द्वितीयदिवसे नारीं यो ब्रजेत् रजस्वलाम् ।
 कामतः परिपूर्णां च ब्रह्महत्यां लभेद्भुवम् ॥
 आजीवनं नाधिकारोऽपि त्रिविधसुरार्चने ।
 अमनुष्योऽयश्चरः स्यादतिब्राह्मणसभाधितम् ॥
 तृतीयदिवसे जायां यो हि गच्छेद्रजस्वलाम् ।
 स ऋद्धो ब्रह्महत्या च लभते नात्र संशयः ॥
 पूर्ववत् पतितः सोऽपि न चाहः सर्वकर्मसु ।
 असत्पुत्रा चतुर्थेऽङ्गि न गच्छेत्तां विपश्चनः ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ५६ अध्यायः ॥
 अपि च ।
 “अपूर्णे ऋतुकावे तु योऽभिगच्छेद्रजस्वलाम् ।
 रेतयाः पितरस्तस्य एवमेतन्न संशयः ॥
 एकसु पुरुषो याति द्वितीयां काममोहितः ।
 तृतीयां वा चतुर्थीं च तदा स पुरुषाधमः ॥
 ऋतुकावे तु सर्वार्थां पित्रर्थं भोग इष्यते ।
 ऋतुकालाभिगामी यो ब्रह्मचार्यश्च समतः ॥
 न गच्छति च यः क्रोधात् मोहादा पुरुषाधमः ।
 ऋतौ ऋतौ भूषहत्यां प्राप्नोति पुरुषाधरन् ॥”
 इति वाराहे गुह्यकर्मवर्णनं नामाध्यायः ॥

(अपि च ।
 “रजस्वलास्त्रीगमनमेतन्नरककारणम् ।
 रजस्वलावीरान्त्रश्च पुंश्चलान्त्रश्च भयम् ॥
 अभयान्त्रश्च विप्रर्षे यद्द्रं दृषवीपतेः ॥”
 तथा च ।
 “रजस्वलाकामाश्च मलिनामप्रियान्तथा ।
 वर्णदृष्टौ वयोदृष्टौ तथा व्याधिप्रयौद्धिताम् ॥
 हीनाङ्गौ गर्भिणीं देव्यां योनिदोषमन्विताम् ।
 सगोत्रां गुरुपुत्रीं च तथा प्रव्रजितामपि ॥
 सन्ध्यापर्वस्वगम्याश्च नोपेयात् प्रमदां नरः ॥
 रजस्वलां प्राप्रवतो नरस्यानियतात्मनः ।
 दृष्ट्यायुक्तेषां हानि-रधर्मश्च ततो भवेत् ॥”
 इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने २४ अध्यायः ।)
 रज्जुः, पुं, चक्रवर्णीयराजविशेषः । यथा । “पुरू-
 रवसो ष्येष्टपुत्रश्चातुर्नामा । स राहोर्दुहितर-
 सुपथेमे । तस्यां पञ्च पुत्रानुत्पादयामास ।
 नहुषश्चतुर्द्वारम्भरजिञ्जराः । रज्जुः पञ्च
 पुत्रशतान्तनुतन्वीर्यसाराण्यासन् ॥” इति विश्व-
 पुराणे ४ अंशे । ८ । ६ । अध्यायौ । (राण्यम् ।
 कन्याविशेषः, स्त्री । यथा, ऋग्वेदे । ६ । २६ । ६ ।
 “त्वं रजिं पिटीनसे दृश्यन् षडिं सहसा
 श्रथा सचाहन् ॥”
 “रजिं एतदास्यां कन्यां वा राण्यं वा ।” इति
 तद्वाच्ये सायणः । रज्जुः । यथा, ऋग्वेदे । १० ।
 १०० । १२ । “रजिहया रण्या पञ्च आ
 गोस्तुर्षति पर्यन्तं दुवस्युः ॥”
 “रजिहया ऋतुतमया रण्या रज्ज्वा ॥” इति
 तद्वाच्ये सायणः ।)
 रजोबलं, स्त्री, (रज इव बलति संदृशोतीति ।
 बल् + अच् ।) अन्यकारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 रजोरवं, स्त्री, अन्यकारः । इति शब्दरत्नावली ॥
 रजोहरः, पुं, (रजो हरतीति । हृ + “हरते-
 २नुद्यमनेऽच् ॥” ३ । २ । ६ । इति अच् ।) रजकः ।
 इति शब्दमाणा ॥
 रज्जुः, स्त्री, (दृष्यते रज्यते इति । रज्ज् + “रज्जे-
 रसुच् ॥” उणा० १ । १६ । इति उः ।
 असुगागमश्च । धातुसकारलोपश्च । आगम-
 सकारस्य जश्त्वम् । दकारः । तस्यापि तुल्यम् ।
 जकारः । इत्युच्त्वलः । अप्रायिजातेश्चर-
 ङ्वादीनामिति कथनात् न जङ् ।) बन्धन-
 साधनवस्तु । दृष्टौ इति भाषा ॥ तत्-
 पर्यायः । शुल्लम् २ वराटकः ३ वटी ४ गुणः ५
 इत्यमरः । २ । १० । २७ ॥ शुल्ला ६ । इति
 भरतधृतरजकोषः । शुल्लम् ७ सुल्लाः ८ सुल्लाः
 शुल्ली १० सुल्लम् ११ वराटः १२ वटाकरः १३
 वटीगुणः १४ । इति टीकान्तरम् । (तस्या
 अपहरणे दोषो यथा, मग्नौ । ११ । १६६ ।
 “कापांसकीटकीर्णानां हिशपेकप्रफस्य च ।
 पविगन्धौघधीनाश्च रज्ज्वाश्चैव त्राहं पयः ॥”)
 देखी । इति मेदिनी । जे, १४ । (प्रब्रह्म-
 विशेषः । यथा, सुश्रुते शरीरस्थाने ५ अध्याये ।
 “रज्जवः सेवन्वः सङ्घाताः ॥”)